

Medve Melinda, édesanya, 2.b

Az idei év februárjában volt szerencsém részt venni a Kossuth Lajos Általános Iskola 2.b osztályának nyílt óráján, amelynek keretében a kompetencia alapú szövegértés-szövegalkotás, hagyományos néven a magyar órába nyerhettünk bepillantást. Nagy várakozással és izgalommal tekintettünk az óra elé, hiszen sok mindent hallottunk már erről a - hazai oktatásban újnak számító - módszerről a sajtóból, internetről, az iskolából, és természetesen gyermekeinktől. Mégis azt mondhatom, hogy a terület számomra legalábbis a gyakorlati megvalósulás oldaláról nézve igencsak ismeretlen volt. Nehezen tudtuk elképzelni, hogy a valóságban hogyan is lehet kivitelezni egy olyan, hagyományostól alapjaiban eltérő módszert, amely a fejlesztési folyamaton túl nem csupán a képességek meglétéről, hanem azok kreatív, alkotó módon való felhasználásáról szól. A nyílt óra utáni első gondolatom az volt, hogy nagyon szeretnék beiratkozni én is ebbe az iskolába, Halenár Istvánné, Gyöngyi néni osztályába, és újra kezdeni ezt az egészet... Rögtön értelmet nyert az is, hogy Dóra lányom vajon miért is várja annyira az iskolát nap mint nap, mesél oly nagy kedvvel a bálnáról, hangyáról, pingvinről olyanokat, amelyeknek komolyan utána kell nézmem, hogy lépést tudjak tartani a lányom érdeklődésével! Úgy vélem, a kompetencia alapú oktatási módszerek alkalmazása során gyermekünkben nyitott, problémamegoldásra képes, együttműködő felnőtt válhat. A motiváltság kialakításán s a kézség- és képességfejlesztés előtérbe helyezésén keresztül a tanítás helyett a tanulás aktív folyamata kerül a középpontba, és a tanulni tudás képessége lesz a fő szempont. A mai felgyorsult világban információk tömege zúdul az emberekre nap mint nap, ahol elengedhetetlen a lényeges elválasztása a lényegtelenről, tehát a szelektálás képessége. A nyílt órán bemutatott oktatási módszer erre is megoldást jelent, megtanítja a gyermeket a kritikai gondolkodásra, és a felnőtt élethez szükséges kompetenciák felé mutat. Láthatóvá vált nekünk szülőknek is az óriási kontraszt a hagyományos és e között az oktatás között. Itt életszerű helyzetek, kihívások kerültek elő, amelyeket a gyerekeknek meg kellett oldani. Nyilvánvaló, hogy a jelenlegi gazdasági környezetben jobban boldogul az, aki képes reagálni a környezet változásaira, bízik magában, képes véleményt alkotni a körülötte lévő világról és önálló döntéseket tud hozni. Tapasztalhattuk azt is, hogy ezzel a módszerrel figyelembe vehetőek az egyéni haladás szempontjai is, hiszen a gyerekek nem egyforma képességekkel rendelkeznek a különböző területeken. A módszer során előtérbe kerül a gyakorlat orientáltság, és nagy pozitívuma az azonnali visszajelzés. A gyerekek az órán együttműködők voltak, jellemző volt az empátia, konfliktuskezelés, közösségi-csapat munka, szervezés.

Azt is láthattuk, hogy hatalmas munka ez a pedagógusoknak is. Rendkívül nagy hangsúly kerül arra, hogy hogyan tudja a tanító magáévá tenni ezt a módszert, mennyire sikerül „megfogni” a lényegét, és nem hagyományos módon átadni a tudást. Csak azt mondhatom, hogy nagyon szerencsés Dóra lányom és a 2.b osztály, hogy ezzel a módszerrel tanulhatnak, mely sikerének záloga Gyöngyi néni szakmai hozzáértése, elkötelezettsége és a gyerekek szeretete.

"Az egész gyermek olyan, mint egyetlen érzékszerv, minden hatásra reagál, amit emberek váltanak ki belőle. Hogy egész élete egészséges lesz-e vagy sem, attól függ, hogyan viselkednek a közelében." (Rudolf Steiner)

Szülői vélemény (Á. Cs. édesanyja 3.b)

a kompetencia alapú oktatásról

Amikor először hallottam a kompetencia alapú oktatás kifejezést, nem értettem belőle egy szót sem, túlságosan szakmai volt. A tanév elején, az első szülői értekezleten kislányom osztályfőnöke nagyon lelkesen ecsetelte az előnyeit, és bár hittem neki, nem győzött meg

igazán. Nem értettem, hogy miről szól, nem láttam át, hogy ez miért annyira jó. Annyit tudtam csak, hogy ez a módszer számomra teljesen új, teljesen idegen, de látva Judit néni lelkesedését, - akiben feltétlenül megbízok - talán még jó is lehet. Egy körtelefont azért megengedtem ismerőseim, barátaink körében. Kinek mit is mond a kompetencia alapú oktatásról. Legtöbben persze, - hozzám hasonlóan - soha nem hallottak róla, ami érthető, hiszen ez tényleg elég új dolog. Végül találtam valakit, akinek volt olyan ismerőse, akinek a gyermeke már ezzel a módszerrel tanult egy másik iskolában. Ebből a forrásból csupa pozitív dolog jött vissza: állítólag azok a gyerekek, akik ezzel a módszerrel tanultak, sokkal jobb eredményeket értek el matematika versenyeken, illetve felvételi vizsgákon. Hivatalosan persze nem tudom alátámasztani, de szülőként ez is egy plusz információ volt.

Így aztán megnyugodva, de annál kíváncsibban vártam, hogy az én kisfiam mit szól hozzá. Érdeklődve forgattam a könyveit, kerestem a választ, hogy mitől annyival jobb ez az egész, mint az, ahogy - ki sem számolom hány évvel ezelőtt én tanultam. Judit néni sokat beszélt nekünk róla továbbra is, az ő lelkesedése töretlen volt, és a kisfiamé is. Az övé főleg amiatt, hogy csoportosan dolgozhattak órán. Március elején aztán végre lehetőséget kaptunk mi, szülők is, hogy egy nyílt tanítási órát meglátogathassunk.

Mit gondolok róla most, hogy láttam élőben egy ilyen órát? Nekem tetszett. Nyilván szakmailag nem tudom megítélni, nem is feladatom, de szülőként most már azt gondolom, jó, hogy az én gyermekem is részt vehet ebben, jó, hogy ezzel a módszerrel tanulhat.

Ezt láttam: a gyerekek négyfős csoportokban dolgoztak, amit láthatóan nagyon élveztek. Kimondottan vidám, jó hangulatú óra volt, és nem azért, mert vendégek voltak. Természetesen viselkedtek ők is, a tanító néni is, látszott, hogy ez náluk mindennapos dolog és nem egy előre begyakorolt, betanult előadás volt. Színes volt, változatos és izgalmas. Mindenki tudja, akinek iskoláskorú gyermeke van, hogy nem könnyű 45 percen át lekötni a figyelmüket úgy, hogy közben még tanuljanak is. De ezt itt sikerült megvalósítani. A gyerekek várták az újabb feladatokat és figyeltek. Dolgoztak számítógéppel, többször felálltak, mozogtak egy kicsit, kosárral piacra mentek, memória játékot játszottak, mindezt jókedvűen, mosolyogva. Nem láttam egyetlen unatkozó kisgyereket sem. Ha valaki előbb elkészült, kapott plusz feladatot. Ha valaki elakadt, annak a társai (!) segítettek, és közben ez csupa matematika volt, ők pedig úgy tanultak, hogy szerintem, észre sem vették. Örültek minden egyes újabb feladatnak, lelkesek voltak és együttműködők. Még az itthoni gyakorláshoz is kaptam néhány jó ötletet. Nekem, mint anyukának az a fontos, hogy a kisfiam szereti a matematikát, szerinte jobb így tanulni, mint eddig (bár konkrétan nem tudja megmondani, miért). A felmérői - amit természetesen egyénileg írnak - ez nem csoportmunka - pedig azt tükrözik, hogy érti és megtanulja így is az anyagot. Olyannyira meggyőződtem az, amit láttam, hogy egyrészt biztosan tudom már, mit is mondanék, ha engem hívna fel valaki, hogy mi is ez az új, kimondhatatlan nevű módszer, másrészt pedig - és ez a fontosabb - remélem, hogy a későbbiekben lehetőség lesz ezt más tantárgyakra is kiterjeszteni.

2010.03.29.

Szülői vélemény 3.b (D. CS. édesapja)

a kompetencia alapú oktatásról

Örömmel vettem a lehetőséget, hogy megnézhessek egy kompetencia alapú tanórát. Miután Csanád olyan lelkesen beszélt a tanórákról, a feladatokról - és meglepetten tapasztaltam az ügyes és kreatív feladatmegoldásokat, amiket alkalmazott itthon, - kíváncsi voltam a gyerekek munkájára egy ilyen tanórán. Bár a bemutatóórák hitelességével fenntartásaim vannak, Csani kérdés nélkül is megnyugtató utólag, amikor erről beszélgetve azt mondta, hogy "Tudod apa, a bemutatóórákra mindig felkészíti a tanító néni a gyerekeket, de nálunk tényleg ilyenek az órák" :)

Korábban gyakorló szülőként többször volt alkalmam hagyományos tanítási módszert alkalmazó bemutatóórán részt venni. A különbség a két módszer között látványos. Míg a hagyományos módszernél az aktív óra mellett is a gyerekek az óra idejének legnagyobb részében egyedül dolgoznak, leginkább saját belső késztetésükre, aktivitásukra bízva, hogy haladnak-e, követik-e az órát, az itt bemutatott órán a kiscsoportos közös munka miatt folyamatosan aktívan vesznek részt a munkában. Egymást ösztönzik és javítják ki. Az egymáshoz való hozzáállásuk pozitív, mindig segítők. Az együttműködésük példás - ami nélkül a feladatok nagy részét nem tudnák megoldani, másrészt erre a kompetenciára később, az életük során nagy szükségük lesz. Látszott, hogy a gyerekek szívesen dolgoznak és sajnálják, hogy vége az órának. Nem unatkoznak és a tanulást játék(os)nak élik meg, ami az otthoni beszélgetésekből is kiderül. A gyermekem szívesen jár az iskolába, és szívesen alkalmazza az ott játékosan megszerzett tudást. Az ilyen jellegű feladatokat szívesen oldja meg otthon (vág, ragaszt, néz utána ismereteknek, rajzolja a feladatokat és oldja meg közben) ellentétben a 'hagyományos' jellegű feladatokkal. Hiszek benne, hogy a kompetencia alapú képzés nemcsak azért jó, mert a gyerekek élvezik a tanulást (ami borzasztó fontos!), de sokkal inkább használható tudást és tapasztalatot(!) ad a gyerekek kezébe, mint a hagyományos tanítási/tanulási módszer, segítve, növelve ezzel az életben való beválási esélyeiket.

2010.03.29.

Szülői vélemény 3.b (H. M. édesanyja)

a kompetencia alapú oktatásról

Olyan oktatási módszert ismerhettünk meg a bemutató órán, amihez hasonlóval sem találkoztunk még saját tanulmányaink során.

Lenyűgöző volt, hogy a matematikai alapfogalmakat milyen egyszerű és életszerű példákon keresztül hallják és értik meg a gyerekek.

Szorongásnak nyoma sem volt az órán, felszabadultan dolgoztak.

A csapatmunka során segítették egymást, megbeszélték a megoldás menetét.

Remélem, hogy minél több tantárgy tanításába be tudja vonni a tanító néni a kompetencia alapú oktatás fő alapelveit.

2010.03.29.

Szülői vélemény (T. V. édesanyja 2.b)

a kompetencia alapú oktatásról

Két gyermekem szeptember óta vesz részt a kompetencia alapú oktatási folyamatban. Élményeiket folyamatosan megosztják velem és a családdal, valamint egy nyílt tanóra keretein belül is bepillantást nyerhettem az osztályban zajló munkába. A gyerekek lelkesen dolgoznak, élvezik a változatos feladattípusokat. Felüdülés számukra, hogy a megszokott frontális osztálymunkát kiegészíti a nagyon is életszerű pár- és csoportmunka. Játszva, felfedezve tanulnak, élvezik a tananyag feldolgozásának folyamatát. Az információt nemcsak a tanító nénitől vagy könyvekből szerzik, hanem mindenki a saját véleményével, tapasztalatával gazdagíthatja az osztályt. Ezzel természetesen fejlődik a kommunikációs készségük, az egyéni különbségek jelentősége csökken, egy gyengébb

tanuló is ugyanolyan értékes tag a csoportban. A gyerekek az érzelmeiket, személyiségüket is beleviszik a tanulásba, emelve a motivációs szintet és segítve a tananyag rögzülését. Menet közben a gyerekeknek lehetősége van a saját hibáik kijavítására, a felmerülő konfliktusok kezelésére. Fejlődik a csapattagok iránti tolerancia, és az egész csoport sikerének a felelősségében is osztozniuk kell. Megtanulnak gazdálkodni a feladatra kiadott idővel és információ mennyiséggel. A tanulók az óra végén játékos formában értékelik magukat, ez szintén fontos része az önbecsülés és a személyiség kibontakozásának. Véleményem szerint fontos pozitívuma a módszernek az is, hogy megkönnyíti a gyerekek számára az átmenetet az óvodai és az iskolai munka között. A kompetencia alapú oktatás az életre készít fel, olyan területeit is fejleszti a tanulók személyiségének, amelyekre később a munkahelyi elhelyezkedéshez, társadalmi beilleszkedéshez, sőt személyes boldogulásukhoz is szükség lesz.

2010.03.29.

Szülői vélemény (Cs. D. édesanyja 2.b)

a kompetencia alapú oktatásról

Eleinte fogalmunk sem volt, mi az a kompetencia alapú oktatás. A szülői értekezleten elhangzottak alapján bonyolultnak tűnt. Lényegesen több felkészülést igényel a pedagógus részéről, mint egy hagyományos óra. A bemutató órán vált világossá, hogy miről is van szó, és hogyan működik ez. Az óra mozgalmas, játékos, nem unalmas. A gyerekek lelkesen dolgoznak, látszik, hogy sokkal felszabadultabbak, de mégsem fegyelmezetlenek. A sikerélmény és az örömszerzés motiválja őket és nem a fekete ponttól, vagy a megszégyenüléstől való félelem. Minden kisgyerek a habitusának megfelelően tud megnyilvánulni valamilyen szerepben. Ha egy csendes, visszahúzódó gyerekre jut éppen a szóvivői feladat, ő is próbálkozik, a társai biztatják, és ezáltal sikerélménye lesz, amitől az önbizalma is nő. Donátnál éppen ezt tapasztaljuk, szívesen vett részt például a meseíró pályázatokon, ahol több társával együtt oklevelet és ajándékot vehetett át Móron. A könyveket azóta még szívesebben forgatja és elemzi is. Saját könyvecskéket készít, humoros írásokkal. Ez azt bizonyítja, hogy a módszer a gyerekek kreativitását is fejleszti, és alkotómunkára ösztönzi őket.

Véleményünk szerint későbbi tanulási módszerére is pozitív hatással lehet, mivel azt tapasztaltuk, hogy nagyon sok információt képes viszonylag rövid idő alatt megjegyezni és visszamondani. Igaz, hogy ezt az egyéni adottságok is befolyásolják, mivel mindenki másban tehetséges, de valószínűleg ezzel a módszerrel hamarabb és könnyebben kiderül, hogy melyik gyerek miben tehetséges és miben kell fejleszteni. Nagy különbséget jelent az is, hogy nem csupán egy olvasmány, vagy szöveg "jól jegyezd meg" részét magolják be, hanem érdekessé van téve és beleélhetik magukat a különböző történetekbe. Nekünk az is tetszik, hogy nem kell egy helyben elszibbadva 45 percet végigülniük, óra közben is meg vannak mozgatva. Nem nagyon van lehetőség kibújni a munka alól, habár az ülésrend befolyásolja az aktivitást, például, akik fal felől, vagy a tanítótól messze ülnek, kevésbé aktívak, mint akik középtájon ülnek. Ideális lenne a napközis tanítót is bevonni ebbe a szellemiségbe, ezt a módszert délután is folytatni.

2010.03.29.